

Lotterikollektor, saa kunde jeg forstaa det. Det er, ligesom man har kongelig Hof-Uttræner. Jeg tror, at det er at komme ind paa en Vej, som der ikke er Grund til at komme alt for vidt ind paa. Jeg har undersøgt selv den kanoniske Bog, som indeholder Reglen for alt, hvad der har Rang og Titel her i Landet, nemlig den kgl. Hof- og Statskalender. Den kender ikke noget dertil, det er den næste Udgave. Det hedder der Skolelærerseminarier. Og gaa vi til den nugældende Lønningslov af 1871, hedder det ogsaa Skolelærerseminarier. Komme vi nu til de Forslag, som ere indbragte af den højtærede Kultusminister, finde vi et Forslag, som er indbragt i 1883, nemlig „Forslag til Lov om Lønninger for de ved Skolelærerseminarierne, det kgl. Døvstumme- og Blindelinstitut, det kgl. Bibliotek og de kgl. Kunsthavlinger ansatte Lærere“. Man ser, at der her er saa mange kongelige Ting, at det ikke kan være nogen ren Forglemmelse, at man har ladet Skolelærerseminarierne staa, som de staa, og ikke som kongelige, thi den Gang var det ikke gaaet op for Kultusministeren, at ogsaa disse skulde være kongelige. Det kongelige kom først frem i et Lovforslag, som den højtærede Kultusminister forelagde for Landstinget den 6te December 1887. Dette Lovforslag hed „Forslag til Lov angaaende de kongelige Skolelærerseminarier“, men man kan se, at det var en ny Vej, Kultusministeren den Gang betraadte, og at han ikke var rigtig stiv i Principperne den Gang, thi medens det hedder i Titlen „kongelige Skolelærerseminarier“, hedder det allerede i § 1 „Statsseminarier“ og i § 3, hvor det nævnes 3 Gange, hedder det kun Skolelærerseminarier. Den højtærede Kultusminister har, den Gang han forelagde dette Lovforslag, i Titlen faaet „kongelige“ med, men har allerede glemt det i § 1, hvor det hedder Statsseminarier, og endnu mere i § 3, hvor man simpelthen har kaldt dem Skolelærerseminarier. Jeg har omtalt dette og vil blot gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at der altsaa i denne Vending af Titlen ligger noget mere end dette lille „m. v.“, som maatte til, hvis vi vedtage Vendingens Forslaget om Nedlæggelsen af Ratum Seminarium. Jeg vil blot gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at selv om dette skulde blive forkastet, kunde det dog være, at der — saa fremt man mente: Lad os lade disse Skolelærerseminarier hedde, som de havde heddet altid, og som de hedde endnu i Hof- og Statskalenderen — kunde være Anledning til at stemme for dette Vendingens Forslag endda, idet dette lille „m. v.“,

som saa vilde blive overflødig, vilde kunne udgaa ved Bje Behandling.

Jeg skal indstrænke mig til disse Bemærkninger. Idet jeg nu berører, at med Hensyn til Lønningen staaer hele Udvælget enigt, skal jeg sige, at Mindretallet mener, at vi bør holde os til et bestemt normeret Antal Lærere og ikke aldeles uindstrænket tage det fra Ministerens Haand, hvor mange Lærere der skal ansættes ved Seminarierne og have kongelig Udnævnelse. Idet jeg nu anbefaler Mindretallets Vendingens Forslag til det høje Tings Eftertanke og Bevaagenhed, vil jeg dog henstille, om det ikke vilde være rigtig, om vi i Spidsen for Seminarierne virkelig satte Mænd, hvis hele Tid, Interesse og Kundskaber o. s. v. være rettede paa det at være Forstander for et Seminarium for vordende Lærere. Fremdeles spørge vi, om det ikke vilde være rigtig at nedlægge det ene Seminarium, hvad der jo vil kunne ske ikke blot uden Stede, som det hedder i Flertallets Betænkning, men som fuldt vel kan nedlægges, og der vil jo derved tillige kunne gøres en Besparelse ved Siden af de i øvrigt forøgede Udgifter til Seminarierne. Saa var der dette lille formelle Spørgsmaal, om der var nogen Grund til for os her ved Lovgivningsmagten allernaadigt — om jeg saa maa sige — at tillægge Seminarierne Padikatet af „kongelige“. De have levet saa længe uden at faa denne Titel, at jeg tror, vi kunne lade dem beholde den, de have.

Formanden (Høgsbro): Der er stillet et Vendingens Forslag udenfor Betænkningen af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer), men da Forslagsstilleren paa Grund af Sygdom ikke er til Stede og kan begrunde det, vil jeg lade dette Vendingens Forslag udgaa, saafremt ingen optager det.

Berg: Jeg optager det!

Seining Jensen: Jeg skal tillade mig med nogle Ord at anbefale ærede Medlemmer at stemme for de Vendingens Forslag, der ere stillede af Mindretallet til dette Forslag, og særlig de Vendinger, som tilfugte at afstille Seminarieforslænderposterne fra Sognepræsteembederne. Jeg skulde ikke have udtalt mig om denne Sag, idet jeg mener, at jeg paa dette Omraade ikke har den tilstrækkelige Sagtyndighed; men jeg har en Autoritet med Hensyn til dette Spørgsmaal at beraabe mig paa, som jeg er ganske sikker paa, at haade den højtærede Minister og tillige Ud-